

Medlem for Præstø Amt (Nøhr). (Th. Nielsen: De har talt her!) Ja, jeg har holdt et Foredrag her, og det er jo meget smigrende for mig, hvis det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) finder, at hvad jeg har sagt, var saa overbevisende, at det ærede Medlem fra Præstø Amt (Nøhr) derigjennem er kommet til den Overbevisning han har. Jeg tør ikke tro det; men vi ere begge komne til den Overbevisning, at, hvad det ærede Medlem vil have frem, kan ikke af Lovforslaget ses at være Principet for Selvhjælp. Nu har han forklaret, at det skal være Principet, og det skal han have Lov til. Det ærede Medlem siger, at hans Tanke er klar, det er godt for ham, at han tror, at han har klare Tanker, og jeg har Intet imod, at Tanken kan være klar for dem, der ere fuldstændig fortrolige med Forslaget; men jeg har ikke kunnet finde det deri. Det ærede Medlem mente, at det var rimeligt, at han nu, da Arbejderkommissionen var kommen imellem, vilde tage omtrent, hvad jeg tidligere tilligemed et andet æret Medlem (Thorup) har tilbudt i Form af et Lovforslag. Jeg forstaaar ikke, at det, at Arbejderkommissionen er kommen imellem, kan bringe det ærede Medlem dertil. Dengang det omtalte Lovforslag var for her, sagde det ærede Medlem: „Jeg finder ingen Anledning til at udtale mig om Forslaget og henstiller ganske, hvad Thinget vil dømme derom; det er mig indlysende, at i og for sig er Forslaget betydningsløst“, og saa stemte det ærede Medlem mod Sagens Overgang til 2den Behandling. I denne Optænder ligger dog egentlig ikke engang en Hylbing af Tanken, thi naar man dog kan acceptere Tanken i et Forslag, saa stemmer man ikke mod dets Overgang til 2den Behandling. Jeg skal betro det ærede Medlem en Ting, og det er, at da jeg læste hans Forslag forleden, var det min bestemte Mening at ville stemme mod hans Forslags Overgang til 2den Behandling, fordi jeg ikke kunde billige den Tanke, jeg saae deri; men efter hvad det ærede Medlem har udtalt i Dag, skal jeg stemme for dets Overgang til 2den Behandling, ikke fordi der ligger Noget i Forslaget, som jeg kan hylde, men fordi det ærede Medlem ved sin Motivering og ved sine Udtalelser i det Hele, ved sin Tilnærmelse overfor, hvad jeg har fundet rigtig, for ikke at sige ved sin Accept deraf har stillet sig saaledes, at jeg ikke finder Grund til at modsætte mig hans Forslags videre Fremme, haabende, at det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere ville gaa videre paa samme Vei, og at vi saa skulle kunne faae Noget ud deraf, hvad der ogsaa for mig vilde være tilfredsstillende. — Det ærede Medlem bemærkede, at jeg var bunden ved Arbejderkommissionens Betænkning, fordi jeg til en vis Grad havde været Medlem af denne Kommission. Jeg maa nu sige, at jeg forstaaar ikke, hvorledes man til en vis Grad kan være Medlem af en saadan Kommission. Sagen er den, at

Arbejderkommissionen har tilkaldt enkelte Mænd udenfor dens Midte i enkelte Byer, og jeg har ganske vist i enkelte Sager arbejdet ganske lidt i Arbejderkommissionen og givet nogle Raad; jeg har deltaget i nogle Indstillinger fra et enkelt Udvalg i Kommissionen, hvilke forøvrigt ikke havde nogen bindende Betydning; men jeg har ikke deltaget i Kommissionen eller i dens Arbejder i det Hele, og har altsaa ikke været Medlem af Kommissionen. Det maa jeg bede det ærede Medlem holde for Die, thi jeg agter at indtage en fuldkommen fri Stilling overfor Arbejderkommissionens Arbejder, for saa vidt de komme frem her gennem Forslag enten fra Ministeriet eller fra Andre. Det ærede Medlem har jo ogsaa troet at kunne kapre Noget af Arbejderkommissionens Betænkning, f. Ex. i et Forslag forleden, hvor jeg ikke kunde læse Noget af Arbejderkommissionens Betænkning, og jeg hører jo nu til min Forbauselse, at Arbejderkommissionen er kommen ind paa Noget, der skal ligne det ærede Medlems tidligere Forslag om Understøttelses-kasser. Det gaar mig dermed som ved Principet i det foreliggende Forslag. Men Grunden dertil er formodentlig ikke, at det ærede Medlem ikke har klare Tanker, men det maa vel være min Skyld, at jeg mangler Fatteevne. Det er jo imidlertid ligegyldigt; naar vi blot kunne blive praktisk enige, er jeg lige glad. Jeg forbeholder mig at forstaa Forslaget paa min Maade, saa kan det ærede Medlem forstaa det paa sin Maade, og saa kunne vi lade det gaa ud i Livet og være lige glade begge to.

Nøhr: Naar den ærede Ordfører tror, at jeg er bleven overbevist ved Udtalelser af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), saa skal jeg berolige ham med, at jeg havde min Overbevisning i Forveien, og efter den Motivering, som den ærede Ordfører har givet, kan jeg ikke finde mig foranlediget til at gjøre nogen Forandring i den Retning, endydermere da han selv tilspøede: værdige Trængende skille sig selv ud. Jeg kan ikke forstaa, hvad det ærede Medlem mente dermed. Jeg troede, han havde den samme Opfattelse som jeg, nemlig at Selvhjælp var det, naar de Paagældende gjøre Noget i de Dage, de ere raske og i den Tid, de have en god Helsen, for at sikre sig Hjælp, naar Sygdom eller andre førgelige Eventualiteter indtræde; men Alle dem, der søge Hjælp hos de Fattiges Kasse, kan man ikke sætte i den Kategori, thi det er mange Gange dem, der, saa at sige, slet Intet gjøre af, hvad man kan kalde Selvhjælp, Folk, der hænge paa Sognet, saasnart der er Leilighed dertil, og til enhver Tid søge at drage det Gode ud af de Fattiges Kasse, som ligger deri. De, der ere Medlemmer af Sygekasser, komme ikke til de Fattiges Kasse, thi de have sikret sig Noget selv til at hjælpe sig med, og